

Slovo: 68. Milující

Pátá úvaha Petra Mrázka ze Vsetína ke svatodušním svátkům.

Slovo

Milující

Nebudete krást ani obelhávat a podvádět svého bližního. Nebudete křivě přísahat v mém jménu, sice znesvětiš jméno svého Boha...Nebudeš utiskovat a odírat svého druhá...slepému nepoložíš do cesty překážku..Nebudeš nadržovat nemajetnému ani brát ohled na mocného..Nebudeš ve svém srdci chovat nenávist ke svému bratru,... ***ale budeš milovat svého bližního jako sebe***

samého. Já jsem Hospodin.

Lv 19,11-18

Desatero jako různé, po sobě následující povely do „praktického života“ se sice k obrazu člověkem dosahované „svatosti“ dobře hodí, ale taková „svatost“ je vlastně protimluvem. Zaměňuje příčinu a následek. Je to Hospodinova volba.

První část paraši Svatí (19.kap) tvoří opakující se Hospodinova prohlášení „Já jsem Hospodin, váš Bůh“, kterými prolínají části rozvinutého Desatera a tvoří tak spolu souvislý text.

A najednou máme před sebou ne deset, ale jen jedno „příkázání“. Nestačí odfajfkovat jedno po druhém. Strom se nestane jabloní tím, že na něj navěšíme jablka. Setkání s Bohem proměňuje.

Zákon svatosti je zákonem akce a reakce. Kdo skutečně patří Hospodinu, je strom, který nese ovoce Hospodinovy proměny. Vnímá druhé očima svého přijetí Bohem. Otočeno: podle toho se pozná, jestli Hospodin skutečně vstoupil do tvého života. Proto to Ježíšovo: „Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům.. Já však vám pravím,..“

To „Budeš milovat svého bližního jako sebe samého“ z Ježíšova rozhovoru se zákoníkem (Mk 12,18-34) a z podobenství o milosrdném Samařanu (L 10) míří dál: „Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí (1J 4,20).

Desatero bývá označováno za základ morálky. Morálka každé společnosti je ale účelová. Desatero je indikátor našeho vztahu k Bohu. Znesvětit, zneuctít Boží jméno, popřít svým jednáním Boží svrchovanost může falešná přísaha, ale i vztah k bližnímu.

Miluj svého bližního jako tebe miluje Bůh. Bůh miluje tvého bližního stejně jako tebe. Svatost nás vztahuje ke Stvořiteli, působí vděčnost, která nese ovoce.

Odpovědí, opětováním Boží lásky, je naplňování jeho vůle, směřování k souladu s Ním.

Opakem je odloučení od Boha, hřích. Podobenství o dvou dlužnících (Mt 18,21-35, Lk 7,36nn) i podobenství o milosrdném Samařanu vyzývá, abych vztah, který má Bůh ke mně, přenesl do vztahu k jiným. Když Bůh nezmění naše srdce, tak sotva.

Tu svobodu nám vydobyl Kristus. Stůjte proto pevně a nedejte si na sebe znovu vložít otrocké jho. Slyšte, co vám já, Pavel, říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje. Znovu dosvědčuji každému, kdo se dá obřezat, že je zavázán zachovávat celý zákon.

Odloučili jste se od Krista vy všichni, kteří chcete dojít ospravedlnění na základě zákona, pozbyli jste milosti. My však z moci Ducha a ve víře očekáváme spravedlnost, která je naší nadějí. V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou. Běželi jste dobře! Kdo vám zabránil, abyste se drželi pravdy?

Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. Vždyť celý zákon je shrnut v jednom slově: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého! Jestliže však jeden druhého koušete a požíráte, dejte si pozor, abyste se navzájem nezahubili.

Chci říci: Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost. Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim. Jde tu o naprostý protiklad, takže děláte to, co dělat nechcete. Dáte-li se však vést Božím Duchem, nejste už pod zákonem.

Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím.

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací. Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony. Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se Duchem také řídit. Nehledejme prázdnou slávu, nebuďme jeden k druhému vyzývaví, nezávidíme jeden druhému.

Gal 5,1-7 a 13-26

Petr Mrázek, Vsetín

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)